

nogen Fattighjælp, men for de fleste af disse ligger dette over 20 Aar tilbage i Tiden (Nr. 36, 49 delvis, 68, 104, 108, 121, 166, 178, 187, 219, 225, 259, 291 delvis, 355, 396, 422, 452 og 456), eller det drejer sig om Understøttelser ydede i Anledning af Sygdom (Nr. 30 delvis, 41, 49 delvis, 102, 258, 291, 351 og 474), eller ogsaa er Beløbet tilbagebetalt (Nr. 89, 171, 277, 488) eller eftergivet (Nr. 595). Hvad særlig angaar den under Nr. 467 opførte Ansøgerinde, da har hendes Mand ganske vist adskillige Gange i Aarene 1898 til 1905 været indlagt paa Ladegaarden og fra 1905 til sin Død haft Ophold paa Almindeligt Hospital; men da Andragerinden, der i 1892 blev forladt af sin Mand, altid har ernæret sig selv uden Hjælp af det offentlige og har opholdt sig her i Landet i 40 Aar, har man ment, at der ikke bør nægtes hende Indfødsret her i Landet.

Endvidere have 15 af Ansøgerne (Nr. 13, 25, 41, 49, 61, 62, 121, 136, 142, 203, 272, 355, 383, 441 og 621) modtaget Understøttelser, som i Henhold til de gældende Regler ere uden Fattighjælps sædvanlige Virkning. Udvalget finder imidlertid, at disse Understøttelser ikke bør tillægges nogen Betydning som Hindring for Indfødsrets Opnaaelse.

Enkelte af Ansøgerne have modtaget nogen Hjælp af de „Fattiges Kasse“ eller Hjælpekassen, men da det kun drejer sig om forholdsvist mindre Beløb, har Udvalget ment, at der vil kunne ses bort fra denne Hjælp. — Det fremgaar ikke af Bemærkningerne til Lovforslaget, at saadan Understøttelse er ydet de paagældende, men da Oplysning herom kan have sin Betydning, vilde det være ønskeligt, at det fremtidig oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget,

naar paagældende har modtaget Hjælp af de „Fattiges Kasse“ eller Hjælpekassen.

8 af Ansøgerne have ikke tilvejebragt positiv anbefaling fra vedkommende Kommunalbestyrelse. Med Hensyn til de 6 af disse (Nr. 306, 484, 485, 548, 549 og 581) har Kommunalbestyrelsen dog ikke modsat sig Ansøgningen. Derimod har Kommunalbestyrelsen nægtet at anbefale Nr. 429 og 474. Udvalget billiger dog, at disse Ansøgere alligevel ere medtagne paa Lovforslaget. Om Nr. 429 er det oplyst, at hun har ført en i enhver Henseende hæderlig og ulastelig Vandel og ingen Sinde har modtaget Hjælp af det offentlige; den af Kommunalbestyrelsen anførte Grund til at modsætte sig Andragendet, at hun maa antages at ville blive trængende til offentlig Understøttelse, kan efter den fulgte Praksis ikke anses tilstrækkelig. Hvad Nr. 474 angaar, da har hun ganske vist i 1901 modtaget Hospitalshjælp til et Beløb af 40 Kr., men i Betragtning saavel af Hjælpens Art som af, at Andragerinden har opholdt sig her i Landet i 36 Aar, finder Udvalget, at nævnte Understøttelse ikke bør være til Hinder for den ansøgte Indfødsret.

Af Ansøgerne have 2 været straffede, Nr. 38 i 1887 med Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage for Overtrædelse af Straffelovens § 203 (Vold) og Nr. 613 i 1895 med 3 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Betleri; men da det ikke er større Forseelser, og de paagældende senere have ført en ulastelig Vandel, har Udvalget ikke ment at burde foreslaa at udskyde de to Ansøgere.

Med disse Bemærkninger indstiller Udvalget Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Døcker.

Johnsen,

Lewinsky.

Rambusch.

Ravn.

Formand og Ordfører.

Sørensen-Egaa.

Sørensen-Saksager.

Theilmann.

(Scheel var paa Grund af Sygdom fraværende ved Betænkningens Afgivelse.)